

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 3 (341)

Субота, 19 січня 1974 р.

Ціна 2 коп.

Газета виходить

щотижня

з липня 1967 року

Виконання і перевиконання плану 1974 року матиме визначальне значення не тільки для успішного завершення цієї п'ятирічки, а й буде важливим кроком до створення міцної основи для дальшого зростання економічного потенціалу та підвищення матеріального добробуту і культурного рівня народу в наступному п'ятиріччі.

Із Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу.

ЗАВТРА ПРАЦЮВАТИ КРАЩЕ, НІЖ СЬОГОДНІ

Полум'яні рядки Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу знайшли гарячий відгук у серцях мільйонів трудівників нашої країни.

Члени УТОГ, як і всі радянські люди, у ці дні з великим інтересом вивчають цей документ великого політичного значення і могутньої мобілізуючої сили. На виробничих дільницях та в цехах УВП і компактних груп підприємств державної промисловості проходять збори трудящих на яких вони беруть нові підвищені соціалістичні зобов'язання, накреслюють трудові рубежі, за які боротимуться в четвертому році дев'ятої п'ятирічки.

Схвалюючи і підтримуючи ініціативу трудящих, Центральный Комітет КПРС, Рада Міністрів СРСР, Всесоюзна Центральна Рада Професійних Спільнот та Центральный Комітет ВЛКСМ нещодавно прийняли постанови «Про Всесоюзне соціалістичне змагання працівників промисловості, будівництва і транспорту за дострокове виконання народногосподарського плану на 1974 рік» і «Про Всесоюзне соціалістичне змагання працівників сільського господарства за збільшення виробництва і заготівель продуктів землеробства і тваринництва у 1974 році».

Ці важливі документи викликали нову хвилю політичного і трудового піднесення в робітничих колективах підприємств нашого Товариства та в первинних організаціях УТОГ сільської місцевості.

Нинішній рік особливий. Нам треба добре пам'ятати, що виконання і перевиконання плану 1974 року матиме визначальне значення не тільки для успішного завершення цієї п'ятирічки, а й буде важливим кроком до створення міцної основи для дальшого зростання економічного потенціалу та підвищення матеріального добробуту і культурного рівня в наступному п'ятиріччі.

Велике значення у житті кожного виробничого колективу і підприємства має те, як розпочався для них нинішній рік. Справа не тільки в тому, що взятий темп задає тон надалі. Цим обмежуватися ні в якому разі не можна. Дуже важливо розподілити виробничі завдання по декадах і місяцях, щоб на дільницях та в цехах могли налагодити чіткий робочий ритм.

Як і раніше, девіз «Дати продукції більше, кращої якості, з меншими затратами», визначає головне завдання трудівників міста і села. У Зверненні Центрального Комітету КПРС цей заклик конкретизується тими завданнями, які стоять перед кожним загonom будівників комунізму.

Для успішного виконання і перевиконання народногосподарських планів і соціалістичних зобов'язань, для виявлення більш повного використання всіх внутрішніх резервів, велике значення має поліпшення керівництва соціалістичним змаганням. ЦК КПРС закликав партійні організації, всіх комуністів очолити цей могутній рух радянських людей, завжди бути попереду мас.

Збільшення випуску обсягу продукції, підвищення темпів зростання продуктивності праці, скорочення втрат робочого часу, заощадження матеріалів, сировини, електроенергії, підвищення якості вироблюваної продукції — такі основні завдання, на розв'язання яких партійні організації повинні постійно зосереджувати увагу колективів учбово-виробничих підприємств.

Разом з цим партійним організаціям і місцевим комітетам УВП слід всіляко підтримувати патріотичні починання виробничих колективів і окремих передовиків, піклуватися про поширення їх передового досвіду.

Успішному виконанню напружених планів і соціалістичних зобов'язань сприятиме зміцнення трудової дисципліни, посилення боротьби з ледарями і прогульниками, літунями.

Глибоко усвідомити велич наших справ і складність поставлених завдань, відповідальність за їх виконання — обов'язок кожної радянської людини.

ПЛАНИ ПАРТІЇ ВТІЛИМО В ЖИТТЯ

Успіх залежить від нас

З трудовою перемогою завершив третій рік п'ятирічки колектив Київського УВП-3. Понад річне завдання виготовлено і реалізовано готової продукції на 29,6 тисячі карбованців більше.

З новими силами вступили в четвертий рік п'ятирічки поліграфісти нашого підприємства. Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу і постанова ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про Всесоюзне соціалістичне змагання працівників промисловості, будівництва і транспорту за дострокове виконання народногосподарського плану на 1974 рік» викликали у колективі трудівників високе політичне і трудове піднесення.

Складачі, друкарі та політурники УВП-3, вивчаючи ці важливі документи, прагнуть працювати сьогодні краще, ніж учора. Тільки так можна добитися підвищення ефективності суспільного виробництва, а, отже, й дальшого поліпшення добробуту народу. Щоб досягти цього, треба використати всі резерви виробництва.

В колективі складальної дільниці у працюю лінотипісткою. Всі текстові матеріали, які передають мені для машинного набору, я прагну виконати без помилок, технічно грамотно, а також перевиконати своє виробниче завдання за зміну.

Наполегливо працюють також і робітники інших виробничих дільниць нашого підприємства, щоб успішно подолати високі рубежі четвертого року п'ятирічки.

Л. СУПРУНОВИЧ,
ударница комуністичної праці, лінотипіст Київського УВП-3.

На заклик партії

Компактна група глухих на Павлоградській швейній фабриці невелика. Всього шість чоловік, але двічата працюють й завзяті. В третьому році п'ятирічки вони достроково виконали свої соціалістичні зобов'язання.

Ветерани підприємства, ударниці комуністичної праці, кращі швей-мотористки Н. М. Рева, Н. І. Падалко, М. І. Довганенко та інші завжди ведуть перед у соціалістичному змаганні.

З ентузіазмом сприйняли глухі трудівниці Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу, як програму дій на четвертий рік п'ятирічки. Вони вирішили відповісти ударною працею, зобов'язавшись давати продукції більше, кращої якості, з меншими затратами. План кожного місяця швей вирішили завершувати на два-три дні раніше, виконуючи виробничі завдання на 135—140 процентів, а також наполегливо боротися за економію матеріалів й електроенергії, річний виробничий план четвертого року п'ятирічки виконати до 57-ої річниці Великого Жовтня, а п'ятирічку за чотири з половиною роки.

Н. І. Падалко заявила:
— Наші зобов'язання нелегкі, але почесні й реальні. Ми виконаємо їх з честю за рахунок заощадження кожної робочої хвилини

З. ІВАЩЕНКО.

Широкий відгук викликало Звернення Центрального комітету КПРС до партії, до радянського народу серед трудівників учбово-виробничих підприємств Товариства.

З перших днів поточного року всі цехи та дільниці Кам'янець-Подільського УВП включилися в соціалістичне змагання за дострокове виконання завдань четвертого року п'ятирічки.

Приклад ударної праці показує швея Надія Іванівна Ярославська, яка трудиться на УВП близько двадцяти років. Ударниця комуністичної праці відзначена нагородами — ювілейною медаллю В. І. Леніна, знаком «Відмінник соціалістичного змагання УРСР» та грамотами.

На фото: Н. Ярославська.

Фото І. СЕРЕБРЯНЦЯ.

НАША ВІДПОВІДЬ—УДАРНА ПРАЦЯ

У цехах Одеського виробничого об'єднання УТОГ відбулися збори робітників, інженерно-технічних працівників і службовців, присвячені обговоренню Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу.

Збори пройшли з великим піднесенням. Комуністи, всі трудівники об'єднання сприйняли звернення партії як керівництво до дії. Ветеран праці, швея-мотористка Катерина Максимівна Кужіль, виступаючи перед робітниками, сказала:

— Наш колектив усім серцем сприйняв Звернення ЦК КПРС. Кожен з нас бере нові соціалістичні зобов'язання, а колектив цеху масового пошиття дав слово достроково, до 20 грудня завершити виконання плану 1974 року.

Трудівниці тт. Кордибах, Редько, Миронович, Чорба у своїх виступах розповіли про соціалістичне змагання, яке проходить під девізом: «Особисті річні норми завершити у серпні—вересні нинішнього року».

Робітниця Р. Сергієнко гаряче підтримала слова Кужіль. Вона сказала, що працюватиме, не шкодуючи сил. До цього закликала й своїх подруг по роботі.

— Недавно мені присвоїли звання «Майстер—золоті руки». Це багато до чого зобов'язує. Тому я допомагатиму своїм молодим подругам в оволодінні спеціальністю і підвищенні кваліфікації. Я передаватиму їм весь свій виробничий досвід, — так закінчила виступ Р. Сергієнко.

На робітничих зборах механо-складального цеху майстер дільниці Галина Павлівна Січка сказала:

— З великою увагою ми прочитали Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу. Воно зворушило нас, бо в цьому документі дано високу оцінку нашій праці, в ньому висловлено впевненість в наших нових трудових перемогах. Ми завершимо процес складання штепельних з'єднань. Робота у нас відповідальна. В минулому році ми досягли середнього виконання норм виробітку 160 процентів. Але це не межа, можна працювати ще продуктивніше.

Начальник цеху Василь Степанович Чоботар оголосив на зборах зобов'язання колективу на 1974 рік. Ось деякі пункти з них:
— річний виробничий план завершити до 25 грудня. Підвищити продуктивність праці на 5 процентів. Понад завдання випустити деталей штепельних з'єднань А 700/701 — 3 тисячі комплектів, ШСВ-20 — 1500 штук, а також додатково виготовити ряд інших деталей.

Ю. ГЕР.

АКТИВНІ ЧИТАЧІ

Багато членів УТОГ міста Запо-О. М. Горького, Л. М. Толстого, різьбля міцно подружжися з книгою. Серед них є навіть свої «рекордсмени». Наприклад, Т. Беляєва, користуючись послугами бібліотеки Будинку культури, прочитала в 1973 році 80 книг і літературних журналів, працівниця Будинку культури О. Шрамко — понад 50 книг. 33 книги прочитала робітниця УВП Н. Сохань, майже стільки — робітниця трансформаторного заводу В. Силін.

Найбільшим попитом користуються романи й повісті

О. С. Пушкіна, М. Шолохова та інших авторів. Зростають попити на науково-популярну літературу. Багато читає робітниця УВП С. Антонік, яка готується поступити до вищого навчального закладу.

Є, на жаль, серед відвідувачів Будинку культури і такі, які за рік не прочитали жодної книги, а свій вільний час витрачають на пусті розваги. Вони багато втрачають, адже читання книг збагачує людину.

С. МОРДУШЕНКО.

НА НОВІ РУБЕЖІ

Слова натхнення і насаги
Сказала Партія народу,
А працездатності й відваги
Нам не шукать ні в кого зроду,
Бо це — у серці, в наших
планах,

В твердому поступі Держави.
Ми знали скруту, знали рани,
Ми перемоги знали й славу,
Та нам ту славу знову множить.
В сім'ї великій багатомовній
Зростають всі, зростає кожний
В звияжній праці мільйонів.
Нам жити — в прагненні

нового,

Нам жить — у вічному горінні,
Бо ж від батьківського порога
Свій шлях торують покоління
В нові досягнення і злети,
На ще не бачені вершини.
Нехай дивує вся планета
Рукам радянської людини!
І ми упевнені: так буде,
Як рідна Партія говорить!
Нові піднімуться споруди.
Хліба досягнуть неозорі.
Ми повні певності і віри.
Ми знаєм: збудуться всі мрії.
Любов до Партії безмірна —
Вона нас кличе знов до дії!

Микола ГІРНИК.

В ДІЛОВІЙ ОБСТАНОВЦІ

ВІННИЦЯ. Постанову президії Центрального правління УТОГ про проведення у 1973—74 роках звітів і виборів керівних та контрольних органів Товариства було своєчасно обговорено на засіданні президії Вінницького облвідділу, а потім проведено інструктивну нараду працівників міжрайвідділів УТОГ та активу обласної організації. Тоді ж було складено графік звітно-виборчих зборів в первинних організаціях, всі відділи забезпечено документацією по виборам.

Нещодавно облвідділ організував перевірку, чи правильно проводять звітно-виборчі збори в Козятинському міжрайвідділі УТОГ? Виявилось, що суворо дотримуючись інструкції по проведенню виборів і Статуту УТОГ, працівники відділу допускають помилки в оформленні протоколів звітно-виборчих зборів. Так, в деяких первинних організаціях неправильно оформляли порядок денний зборів, були помилки й іншого характеру, на що працівникам міжрайвідділу вказано.

В цілому збори в первинних організаціях Козятинського міжрайвідділу пройшли організовано і з високою активністю членів Товариства. У своїх виступах вони говорили про справи своїх організацій і трудові звершення минулого року. Тесляр І. Фотченко, що виступив на зборах первинної організації УТОГ станції Козятин, розповів про те, як працювали глухі теслярі залізничних майстерень в третьому, вирішальному році п'ятирічки, і про свій особистий внесок у трудові досягнення залізничників. Його підтримав тесляр А. Бондарчук, висловивши думку про те, що справжній робочий людина праця приносить велике моральне задоволення.

На зборах первинної організації УТОГ села Комсомольське виступила доярка Ф. Окрема, яка розповіла про своє зобов'язання — у 1974 році надати від кожної корови із закріпленої групи по 3800 літрів молока.

Робота голів первинних організацій і членів бюро широко обговорювалась на зборах. Члени УТОГ із задоволенням відзначили хорошу роботу первинної організації села Комсомольське, що постійно подавала глухим різну допомогу. Наприклад, в селі Жежелів було виявлено глуху дівчинку. Батьки відмовлялися віддати її до спецшколи глухих, але члени УТОГ переконали їх у цій необхідності і тепер дівчинка вчиться.

Багато хороших слів було висловлено і на адресу громадської активістки, пенсіонерки, колишнього голови Козятинського міжрайвідділу Є. Ємельянової. Єлизавета Захарівна очолює територіальну первинну організацію УТОГ в м. Козятині і завжди, у всьому готова допомогти членам Товариства.

Про те, що під час звітно-виборчої кампанії 1972 року до керів-

них органів УТОГ було обрано справді гідних людей говорить той факт, що роботу всіх 14 організацій було визнано задовільною. Нині багатьох голів та членів бюро первинних організацій переобрано на наступний строк.

М. НИРОВ,
інструктор Вінницького облвідділу УТОГ.

ПАВЛОГРАД Дніпропетровської області. С великим політичним і трудовим піднесенням відбулися звітно-виборчі збори у всіх первинних організаціях міжрайвідділу УТОГ. У своїх виступах члени Товариства відмітили, що первинні організації за звітний період зміцнили, активізували свою роботу. А це дало відрадіні наслідки. Всі члени УТОГ, що працюють на промислових підприємствах Павлограда, достроково виконали свої соціалістичні зобов'язання третього року п'ятирічки, а деякі з них, зокрема В. С. Рева, І. А. Пахомов, О. Г. Фурсов, П. Г. Білик та інші ще в 1973 році завершили свої особисті п'ятирічні завдання.

Трудові сільського господарства внесли свою вагомую частку праці в український мільярд, виростивши рекордні урожаї зернових культур.

Всі одностайно запевнили, що в четвертому році дев'ятої п'ятирічки вони будуть працювати ще краще, докладуть всіх сил і зусиль, щоб виконати п'ятирічку достроково, дати країні більше продукції сільського господарства.

Цікавим був виступ доярки колгоспу імені ХХІІІ з'їзду КПРС, ударниці комуністичної праці, Надії Михайлівни Мендюк (первинна організація села Межеричі), яка в третьому році п'ятирічки з честю виконала свої соціалістичні зобов'язання, надавши по 4000 кілограмів молока від кожної фуражної корови.

Надія Михайлівна зобов'язалася в четвертому році п'ятирічки збільшити надію молока на кожну корову і включитися в боротьбу за одержання п'ятої тисячі кілограмів молока від фуражної корови. Для цього, — сказала вона, — є всі умови.

На звітно-виборчих зборах Тернівської й Межирічської сільських первинних організацій були висловлені справедливі критичні зауваження про те, що Павлоградський районний клуб глухих послабив політичну й культурно-масову роботу серед трудівників села. А голова правління Павлоградського міжрайвідділу О. О. Сусорова протягом кількох років ні разу не була в Тернівській й Межирічській первинних організаціях, не знає інтересів, бажань і прагнень членів УТОГ.

Головами сільських і міських первинних організацій і делегатами на Павлоградську міжрайконференцію глухих обрані кращі люди, передовики підприємств і сільського господарства, ударники комуністичної праці.

І. ЗІНЧЕНКО.

ОДЕСА. У первинних організаціях УТОГ області тривають звітно-виборчі збори.

Активно пройшли збори в Миколаївській первинній організації Березівського райвідділу Товариства. У своїх виступах тт. Непомнящий, Тарасов Верба відзначили добру роботу і зв'язок райвідділу з сільським населенням, внесли пропозицію практикувати демонстрування любительських кінофільмів, що створені Будинком культури глухих, а також організувати оздоровлення членів УТОГ, які працюють на селі.

Відбулись також звітно-виборчі збори в Іванівській та Велико-Михайлівській первинних організаціях Роздільнянського району. У цих організаціях добре налагоджено подвірні обходи, виявлено і взято на облік глухих з глибинних сіл району. Збори пройшли активно. За рекомендацією сільської Ради головою первинної організації УТОГ обрано Чумаченку Лідію Кліментіївну. Вона передовик виробництва, активістка районного клубу глухих, турботлива мати.

За звітний період бюро первинної організації колишнього Одеського УВП-2 разом з місцевим комітетом провели велику роботу по організації соціалістичного змагання, а також колективних екскурсій до Москви, Ленінграда, Волгограда та Тбілісі в порядку заохочення передовиків виробництва. Збори відзначили добре налагоджену роботу у гуртожитку № 1, що по вулиці Карла Маркса.

На заводі поршневих кілець, де компактна група налічує у своєму складі 77 чоловік, первинна організація Товариства велику увагу приділяла навчанню молоді у школі робітничої молоді. Педагоги цієї школи часто бувають на підприємстві, а активісти первинної організації в школі.

Для трудівників тут щодня проводять політінформації, огляди матеріалів з газет та читання художньої літератури.

З 40 чоловік компактної групи заводу пресів 25 мешкає в гуртожитку підприємства. Завдяки зусиллям первинної організації УТОГ для глухих робітників тут створено червоний куток, де проводиться виховна робота. На підприємстві організовано технічне навчання верстатників. Нещодавно відбувся для них «Вогник».

Скрізь збори проходять активно. Члени Товариства, обговорюючи проведення роботи за звітний період, вносять пропозиції.

У період звітно-виборчих зборів в Одесі організовано нові первинні організації, зокрема на шкіряно-лантерейній фабриці, на заводі «Холодмаш», фабриці ім. Воровського, в Чорноморському пароплаванні.

Обласний відділ УТОГ узагальнює критичні зауваження і пропозиції, що їх вносять на зборах члени Товариства, щоб згодом розробити відповідні заходи.

Г. ЮХИМЕНКО.

ЗАТВЕРДЖЕНО ПЛАН НАБОРУ УЧНІВ

В минулому році обласні відділи УТОГ, УВП вжили всіх заходів і перевиконали затверджений план набору учнів виробничого навчання.

Особливу увагу і серйозне ставлення до комплектування груп виробничого навчання приділяють

такі облвідділи, як Житомирський, Вінницький, Закарпатський, Запорізький, Івано-Франківський, Одеський, Львівський, Хмельницький, Чернігівський та інші.

Президія Центрального правління УТОГ затвердила план набору учнів виробничого навчання на нинішній рік.

КОМПЛЕКСУ ГПО — НАЛЕЖНУ УВАГУ

Українська спортивна федерація глухих по фізичній культурі і спорту розробила і затвердила заходи по підготовці й організації змагань норм комплексу ГПО серед членів УТОГ. З метою контролю і надання допомоги в справі підготовки та змагань норм ГПО у 1972 році було створено республіканську та обласні громадські комісії.

За станом на перше серпня 1973 року повністю склали норми ГПО 499 і частково 2915 чоловік. Ця робота добре налагоджена у Львівській, Житомирській, Одеській, Хмельницькій, Ровенській та Кіровоградській обласних спортфедераціях.

Львівський облвідділ та спортивна федерація провели торік серед працівників учбово-виробничих підприємств області спартакіаду «Бадьорість і здоров'я» в основу якої було взято Всесоюзний фізкультурний комплекс ГПО. В спартакіаді взяло участь 1981 чоловік. Проведення цього заходу сприяло популяризації та залученню робітників до занять фізичної культури, туризмом, до активного відпочинку робітників у вихідні дні.

Поруч з цим, президія ЦП УТОГ відзначила цілий ряд істотних недоліків. Так, серед членів УТОГ ще недостатньо ведеться роз'яснювальна робота про роль і завдання нового комплексу ГПО. Особливо занедбана ця робота в таких Будинках культури, як Київський, Херсонський, Ворошиловградський, а також в гуртожитках Київського УВП-1, Ужгородського УВП-1, Чернігівського УВП та інших.

На багатьох УВП не систематично проводиться виробнича гімнастика. Окремі облвідділи та підприємства не спрямовують процес змагань норм комплексу ГПО на організацію активного відпочинку трудящих у вихідні дні.

Президія ЦП УТОГ визнала за доцільне щороку проводити спартакіади «Бадьорість та здоров'я» зобов'язала керівників облвідділів, учбово-виробничих підприємств і культзакладів розробити заходи, щоб усунути недоліки в організації змагань норм комплексу ГПО.

РЕПОРТАЖ

ВІДПОЧИВАЮТЬ ХЛІБОРОБИ

Надворі ще тільки зайнявся молодий зимовий ранок. До початку сніданку, що розпочинається о дев'ятій годині, понад 40 хвилин, а по території будинку відпочинку «Сосновий бір» групами, а то й поодинці гуляють чоловіки, жінки.

Обличчя в них засмагли жарким, літнім сонцем, обвітрені. По всьому видно, що це люди з села, які звикли рано вставати до роботи і навіть тут, у будинку відпочинку, ще не встигне розвиднітися, а вони вже на ногах. По їх жвавій і задушевній мимичній розмові бачу, що вони не просто гуляють — вони заклопотані своїми хліборобськими справами. Надворі ще тільки середина січня, а вони вже живуть весною.

Ніби вгадавши мої думки, директор будинку відпочинку «Сосновий бір» М. І. Канюка говорить: — Глибокої осені або на початку зими, коли впаде перший сніг і вдарить мороз у нас різко змінюється контингент відпочиваючих. В цю пору року найбільше в нас людей з села. Та це я зрозуміло, сезонні сільськогосподарські роботи завершено і тепер спокійно можна відпочити.

— За грудень минулого року, наприклад, — продовжує Микола Ісакович, — в нас відпочило 182 колгоспників. А з початку нинішнього — ми вже оздоровили 115 хліборобів. В найближчий час до нас ще прибуватимуть за путівками облвідділів УТОГ глухі трудівники села.

Хто вони оці чоловіки і жінки, що неквапно прогулюються по території будинку відпочинку? Звідки приїхали? Чи задоволені? До початку сніданку в запасі ще достатньо часу і я підхожу до них, знайомлюся.

— У «Сосновий бір» я приїхала з села Наталіївки, Магдалинівського району Дніпропетровської області, — говорить Ганна Яківна Педенко. — В артілі імені Енгельса я працюю свинаркою. На цій роботі я вже шістнадцятий рік. Тепер доглядаю відгодівельну групу... Тут, у Пуші-Водиці, мені дуже подобається відпочивати.

— А я приїхав з Буковини, — говорить Микола Пилипович Горган,

— а точніше з села Ломачинці, Сокирянського району, Чернівецької області. — Там я працюю на молочно-товарній фермі колгоспу ім. 28-го червня. В будинку відпочинку я вже втретє...

— А ми приїхали з села Вовча Гора Чорноострівського району Хмельницької області, — говорять брати Бей — Петро та Володимир.

Після сніданку я познайомилася з іншими хліборобами, що відпочивають у «Сосновому борі» — з дояркою артілі «Іскра» Віньковецького району, що на Хмельщині, Катериною Григорівною Яковешевською, теслярем колгоспу «Колос» Хмельницької області Іваном Володимировичем Скочел'ясом, колгоспницею Ганною Яківною Дрозденко з Ровенщини, Миколою Івановичем Аршавським з Павлоградського району, що на Дніпропетровщині, та багатьма іншими.

У затишній кімнаті в нас відбулась задушевна розмова. Трудівники села охоче розповіли про свої досягнення в минулому році, а також поділилися думками, що викликали в них Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу та Постановою ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про Всесоюзне соціалістичне змагання працівників сільського господарства за збільшення виробництва і заготівлі продуктів землеробства в 1974 році».

Відпочинемо і з новими силами приступимо до роботи, — в один голос говорили вони на прощання. — Постараємося закріпити і примножити досягнуті успіхи в третьому році п'ятирічки.

Працівники «Соснового бору» прагнуть оточити хліборобів увагою, створити всі умови для їх відпочинку.

Для доброго відпочинку потрібен добрий настрій, — говорить старша сестра-хазяйка Г. І. Папова. — Тому наші кухарі С. П. Качемон та Н. Пономаренко, офіціанти Люба Кривов'яз, Катерина Майданік, Люба Семенова і Валентина Борисенко прагнуть якнайкраще обслужити відпочиваючих.

А. ШУГАЙ.

НА КАНИКУЛИ — ДО КАРПАТ

Велика група студентів Київського технікуму легкої промисловості на час канікул виїхала у захоплюючу туристську мандрівку до Карпатських гір. В їх числі і вісім чоловік із груп глухих швейників-технологів та механіків. Це —

Зінаїда Ніколаєва, Люба Томачова, Микола Сенін та інші.

Тиждень проведуть студенти серед чарівної карпатської природи, на лижах помчатъ по крутих схилах та узгір'ях мальовничих Карпат.

Путівки їм вручено за активну участь у громадському житті навчального закладу та відмінні успіхи у навчанні.

С. КУКАВКА.

НОВИЙ КОРПУС

два конвейєри і поточні лінії. У всіх цехах вентиляційні установи, денне освітлення. До послуг робітників кімнати для вживання їжі, обладнано також інші побутові приміщення.

— Тут створено всі умови для високопродуктивної праці швейників, — заявила головний інженер підприємства М. М. Фещенко.

Зараз на черзі реконструкція старих цехів і нова споруда житлового будинку на 70 квартир.

М. ГУРМАН.

Надійний, міцний шов у Льоні, так кажуть на Кіровоградському заводі сільськогосподарського машинобудування «Червона зірка» про члена УТОГ Леоніда Кузьменка — газоелектрозварника високої кваліфікації.

Фото І. СЕРЕБРЯНЦЯ.

П'ятиріччя — ударну працю!

ВПЕВНЕНІ КРОКИ

У складальному цеху РПУ-2 Київського дослідного підприємства світло і спокійно. Повільно рухається стрічка конвейєра, а молоді робітники в білих халатах, некваплячись складають РПУ-2.

Але це тільки на перший погляд так здається. Насправді кожен робочий рух складальниці точний і вивірний. Ось монтажниця бере кілька ізолюваних дрітників і, одночасно ледь торкнувши їх до корпусу разом з паяльником, як контакт уже готовий. Так один, другий, третій... Потім вона бере новий корпус майбутнього РПУ-2.

Достроково завершивши виробничий план та соціалістичні зобов'язання за 1973 рік, колектив цеху складання РПУ-2 з перших днів четвертого року п'ятирічки вирішив взяти прискорений темп. Жодної зміни, жодного дня без надпланової продукції — так вирішили трудівники цеху. І вони дотримують даного слова.

Якщо за добу, тобто за дві робочі зміни, цеху необхідно скласти 850 одиниць РПУ-2, то колектив щодня випускає по 1100—1200 штук цих виробів.

Усім серцем сприйняли творці РПУ-2 звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу. У відповідь на заклик партії достроково виконати

і перевиконати виробничі завдання 1974 року, вони висунули зустрічний план — довести випуск цих виробів до 19 тисяч 500 штук, або на 1500 одиниць більше, ніж передбачено тепер завданням.

Такі трудові рубежі колективу стали реальною справою завдяки підвищенню продуктивності праці всіх трудівників цеху.

— Велику роль відіграло в цьому технічне навчання робітників, що розпочалося на початку грудня минулого року, — розповідає начальник цеху складання РПУ-2 Козиніч Борис Михайлович. — Це допомогло підвищити кваліфікацію складальників, вони відчували потяг до знань і тепер деякі з них навіть краще почали відвідувати вечірню школу робітничої молоді.

— З перших днів четвертого року п'ятирічки, — продовжував свою думку Борис Михайлович, — чудово трудяться всі складальники. Але мені хотілося б відзначити регулювальниці Альбіну Кравченко, електромонтажницю Олександр Олійниченко, слюсарів-складальників Василя Тарасенка, Аліну Ковальчук, Параску Пешкову та багатьох інших, які систематично виконують свої змінні завдання на 130—135 процентів.

З перевиконанням виробничих завдань трудяться також й інші виробничі колективи Київського дослідного підприємства. Так, якщо пресувальній дільниці за зміну необхідно випустити 500 штук каркасів до РПУ-2, то колектив виготовляє на 300—400 штук більше. Щодня перевиконує дільниця план також і по випуску деталей до ШСВ-20.

Перед у соціалістичному змаганні серед трудівників цієї дільниці ведуть пресувальники В. Г. Степаненко, З. Г. Шевченко, наладчик В. О. Бриженко та інші.

У колективі ливарного відділення пластмасового цеху зразки самовідданої праці у соціалістичному змаганні за дострокове виконання і перевиконання завдань 1974 року показують ливарники Олена Буренок, Дарія Білик, Тамара Бердичевська, Олександр Рубштейн, Катерина Сова та багато інших, які систематично перевиконують змінні завдання і випускають продукцію відмінної якості.

Втілюються в життя накреслення партії. Систематично, щозміни борються виробничники Київського дослідного підприємства за дострокове виконання завдань четвертого року дев'ятої п'ятирічки.

Б. ПЕТРЕНКО.

Високий трудовий ритм з перших днів четвертого року п'ятирічки взяли трудівники компактної групи Київського мотоциклетного заводу. Серед них виробничники ливарного цеху В. Скоп, А. Ніколенко та М. Мойсеєнко.

На фото: (зліва направо) В. Скоп, А. Ніколенко і М. Мойсеєнко уважно слідкують за ходом плавки.

Фото І. ІВАНЕНКА.

„ОРИОН—2“: перші підсумки

Напередодні Нового року завершився восьмидобовий політ космічного корабля «Союз-13». Одним з найважливіших завдань, виконаних космонавтами Петром Климуком і Валентином Лебедевим, було спектрографування зірок за допомогою встановленої на борту космічної обсерваторії «Орион-2». На прохання оглядача ТАРС науковий керівник експерименту і головний конструктор «Ориона-2» член-кореспондент Академії наук Вірменської РСР Г. А. Гурзядян коментує перші підсумки експерименту.

— Учені з нетерпінням чекають перших результатів досліджень зірок, проведених екіпажем корабля «Союз-13». Що можна сказати в цьому зв'язку сьогодні, після попередньої обробки одержаних матеріалів?

— Нам вдалося, — сказав учений, — одержати ультрафіолетові спектрограми більш як трьох тисяч зірок різних спектральних класів. Ці спектрограми охоплюють довжину хвилі від двох до трьох тисяч ангстрем, тобто до тієї ділянки спектра, дослідити яку можна тільки за космосу: земна атмосфера поглинає всі випромінювання коротші від трьох тисяч ангстрем. Загальна ж кількість короткохвильових спектрограм, одержаних за допомогою «Ориона-2», досягає десяти тисяч. При цьому на спектрограмах чітко ототожнені зірки до десятої величини, а в одному випадку — в ділянці неба навколо зірки Капелли в сузір'ї Візничого — до одинадцятої зоряної величини.

Одержані дані ретельно оброб-

ляються і вивчаються. Роботи попереду багато. Результати проведених досліджень будуть опубліковані у науковій пресі.

— Проте, очевидно, вже тепер можна сказати, що сам факт одержання короткохвильових спектрограм таких слабких зірок є великим успіхом.

— Так, я не боюся це підтвердити. Але річ не тільки у слабких зірках, а ще і в тому, що одержано короткохвильові спектрограми такої великої кількості зірок з застосуванням фотографічного методу. До речі, «оріонівські» дослідження проводилися з використанням особливо чутливої фотоплівки, люб'язно наданої спеціально для цього експерименту доктором Дж. Лоу, першим заступником директора НАСА США.

— Що, на Вашу думку, забезпечило успіх експерименту?

— Насамперед, це високоточна оптична апаратура, бездоганна робота електромеханічних вузлів, міцна конструкція самої обсерваторії, надійна система керування.

Треба сказати також про створення унікальної тривісної стабілізованої платформи, на якій безпосередньо встановлюється обсерваторія і яка утримує її відносно зоряного неба з точністю до кількох секунд дуги.

Одержано нові докази широким можливостям кораблів «Союз». Немає сумніву в тому, що на таких кораблях можна проводити ще складніші і високоточні астрономічні експерименти з участю космонавтів, які пройшли спеціальну підготовку.

— Що у цьому зв'язку ви можете сказати про роботу самих членів екіпажу «Союза-13»?

— Нинішній успіх був великою мірою зумовлений блискучою роботою Петра Климука і Валентина Лебедева. Вони пройшли тривалу спеціальну підготовку. Космонавти добре вивчили апаратуру, прекрасно знають зоряне небо. Слід відзначити їх невичерпний ентузіазм, захопленість, творчий настрій, сувору самодисципліну. Усе це в остаточному підсумку принесло свої плоди.

— Розкажіть, будь ласка, про те, які конкретні наукові завдання можна розв'язувати за допомогою «Ориона»?

— Короткохвильові спектрограми небесних тіл дають винятково важливу інформацію для розв'язання багатьох актуальних проблем астрофізики і зоряної космогонії, зв'язаних, зокрема, з походженням, формуванням і розвитком зірок, а також джерелами внутрішньої енергії. За результатами аналізу короткохвильових спектрограм можна дати відповідь на таке, наприклад, питання, чи відбуваються термоядерні реакції у зовнішніх поясах атмосфери тієї чи іншої зірки або ж такі реакції, супроводжувані виділенням внутрішньої енергії, відбуваються тільки в центральних ділянках зірок.

Проведені на борту корабля «Союз-13» астрофізичні дослідження, сказав наприкінці Г. А. Гурзядян, слід вважати важливим етапом на шляху дальшого розвитку і становлення нової науки — позатмосферної астрономії.

Чудова швея, душевна людина Катерина Гаврилівна Денисенко. Маючи добре серце, вона багато допомагала тим, хто опановував професію швеї. За 28 років сумлінної праці на колишньому УВП-2, що входить тепер до складу Одеського виробничого об'єднання УТОГ, вона зажила слави справжньої майстрині.

З перших днів нинішнього року К. Г. Денисенко розгорнула змагання за дострокове виконання завдань п'ятирічки.

На фото: ударниця комуністичної праці К. Г. Денисенко.

Фото В. РОГОВЬЛОВА.

ПІДПРИЄМСТВО ЗМІНЮЄ АДРЕСУ

На подвір'ї Київського учбово-виробничого підприємства № 1, що розміщується поки що по вулиці Жаданівського 49, все говорить про переїзд на нову адресу. Раз у раз виходять звідси машини з верстатами, інструментом, насосами, будівельними матеріалами.

Ось і зараз робітники дбайливо ставлять в кузови вантажних автомашин нове устаткування, яке нещодавно прибуло з машинобудівних заводів Москви, Єревана, Мінська.

— Ідьте обережніше, — попереджує водіїв головний інженер Костянтин Михайлович Лисовський. — На Ново-Вокзальній вас уже чекають.

В кабіні однієї із машин їду на будівельний майданчик. По дорозі водій розповідає про нові корпуси, де через кілька місяців робітники УВП-1 справлять новосілля. Подолавши крутий ухил, машина в'їжджає на будівництво.

— Ці верстати зразу в приміщення, — дає команду монтажникам бригадир БУ-72 тресту «Промтехмонтаж-2» Микола Миколайович Многолет і разом з крановиком вирішують, як краще поставити під розвантаження/новоприбулу машину. Поряд у трансформаторній пораяються електрики БУ-422. Тимчасове освітлення уже зроблено, незабаром пуск і вони поспішають змонтувати устаткування, щоб своєчасно дати струм новому підприємству.

— Сьогодні все нормально, — говорить бригадир електриків Петро Миколайович Кориненко. — фронт робіт забезпечений. — Та здається трансформаторну не можемо. Немає ізоляторів, довго вирішується питання про підключення електрокабеля до міської електромережі. Для побутового корпусу потрібні електролампочки, а замовник УВП-1 знаючи про це, не піклується, щоб доставити їх сюди.

Скажете — дрібниці? А таких «дрібниць» немало. Майже готові для вселення кімнати чотириповерхового побутового корпусу: чисто, пофарбовано, тепло. А підлога не зроблена.

— Перед новим роком можна було настелити підлогу і необхідні матеріали (поліхлорвінілова плитка) були, та наше керівництво відправило їх на другий об'єкт, що «горів», — розповідає бригадир стлярів БМУ-38 Дмитро Іванович Євтушенко. Якщо найближчим часом не підвезуть, не знаю, що й робити.

Змонтовані вантажні ліфти не працюють, немає пружин для вентиляторів, мало світильників для виробничого корпусу, несвоєчасно подається креслення...

— Такі дрібниці легко усунути, — ділиться своїми думками начальник дільниці Анатолій Іванович Любимов. — Потрібна лише тісна взаємодопомога будівельників, монтажників, технічних служб УВП-1.

Такої думки і старший інженер по технічному нагляду за будівництвом Валентин Ісакович Гольдентрахт, що працює на УВП-1. І дивно, чому ж саме ці відповідальні особи до цього часу не вирішили спірні питання.

Введення в дію нових корпусів підприємства ждуть всі працюючі УВП-1. Продукція, що виготовляється тут, на перший погляд проста, та вона кінце потрібна заводам, рудникам, будівельним організаціям, геологам. Річники Сибіру, будівельники Саранська, гірники Кузбасу і Криворіжжя, судноремонтники Талліна, золотодобувачі Магаданської області, автомобілебудівники ВАЗ, що випускає «Жигулі» буквально «засипають» киян заявками.

— Хочемо так розмістити устаткування, щоб можна було давати більше продукції і підвищувати культуру виробництва, — пояснює директор УВП-1 Б. І. Глоба. — А так, як ми будемо одногалузевим підприємством, то спочатку потрібно створити хорошу інструментальну дільницю, щоб забезпечити оснасткою та нестандартним устаткуванням свої потреби, а потім і потреби інших підприємств.

— Як і раніше, основною нашою продукцією будуть вимірні прилади: рулетки різних моделей, метри, лінійки, метростіки. Думаємо освоїти випуск магнітних пускачів ЕД-8. Кваліфікованих працівників у нас багато. Кращими майстрами є друкарка Євгенія Ільченко, наладжувальник Антон Мельник, слюсар-складальник Микола Непоп, токар-револьверник Катерина Ковальчук, — вони не раз виборювали першість в соціалістичному змаганні, нагороджені значками переможців соціалістичного змагання третього, вирішального року п'ятирічки. Дбаємо ми і про ріст кваліфікації тих, хто недавно прийшов на підприємство. В минулому році підготували з різних спеціальностей 19 чоловік. Серед них штампувальники, друкарі, слюсарі, токарі.

— Ми зробимо все, щоб уже в другому кварталі колектив підприємства працював в нових приміщеннях, де можна створити всі умови для хорошої праці.

І. ШТАНЬКО.

Іван Корнієнко — один з передових токарів на Ізмаїльському судноремонтному заводі. Свою продукцію він здає з першого пред'явлення. Норми виробітку І. Корнієнко систематично виконує на 130—135 процентів.

На фото: ударник комуністичної праці І. Корнієнко.

Фото І. КОЛОМИЧЕНКА.

НАШЕ ЖИТТЯ 3

Субота. 19 січня 1974 п.

НАРОДНИЙ МИТЕЦЬ

Про видатного радянського кінорежисера і письменника Олександра Петровича Довженка вже багато написано. Його ім'я назавжди ввійшло в історію вітчизняного і зарубіжного кіномистецтва. Той, хто бачив на екрані дивовижні, неповторні довженківські кадри й епізоди, той ніколи не забуде творіння цього майстра. І тому постать Довженка привертає до себе увагу кожного, хто цікавиться історією радянської культури.

Наприкінці минулого року з друку вийшов збірник в якому вміщено спогади рідних, друзів, співробітників, учнів про Олександра Петровича Довженка. Їх автори розповідають про те, як О. П. Довженко вчителював, був дипломатом і художником, ставив свої фільми і писав літературні твори, а в період Великої Вітчизняної війни захищав Батьківщину. Одні з них знали Олександра Петровича менше, інші більше, але в цілому вони створили досить виразний портрет Довженка — режисера і письменника.

У збірнику «Полум'яне життя» читач знайде спогади людей, які знали О. П. Довженка ще дитиною, підлітком, а також у період його навчання в Глухівському вчительському інституті. Ці матеріали передусім цікаві тим, що допомагають нам збагнути формування видатної людини, що саме вона взяла з рідної Сосниці у свою подальшу життєву дорогу.

Ім'я Олександра Довженка по праву стоїть поруч з іменами Сергія Ейзенштейна та Всеволода Пудовкіна — кращих режисерів світу. Мені самому довелося чути,

«ПОЛУМ'ЯНЕ ЖИТТЯ». Спогади про Олександра Довженка, Видавництво «Дніпро», К., 1973.

як один з найвидатніших італійських кінорежисерів Джузеппе де Сентіс називав Олександра Довженка своїм учителем, згадує відомий український поет і письменник Любомир Дмитерко. А ось що пише у цьому збірнику російський радянський кінорежисер, народний артист СРСР Григорій Рошаль:

— «Я знімав свій перший фільм «Пани Скотиніні» на третій держкінофабриці в Москві. Оператором був Микола Феофанович. Після закінчення зйомок його запросили на Україну. Через деякий час він повернувся й розповів, що зустрів на Одеській кінофабриці ВУФКУ молодого, незвичайного чоловіка, який вразив його.

СЕРЕД КНИГ

— Оце талант! — говорив Микола Феофанович, поглядуючи свою борідку. — Оце талант!.. Красивий, винахідливий, сміливий, закоханий у кінематограф.

Він пророкував Довженку в блискуче майбутнє.

Незабаром Микола Феофанович знову виїхав на Україну і зняв з Довженком фільм «Сумка дипкур'єра»...

Не можна сказати, що Довженко ріс, — він летів у висоту від фільму до фільму. Його наступною роботою стала стрічка «Звенигора».

На першому перегляді я зрозумів, якими пророчими були слова Миколи Феофановича про Довженка. Від перших кадрів з вершинами, що мчали, як вітер, повіяло тією музикою легенди, яка і насторожувала і захоплювала.

Автор фільмів — «Земля», «Арсенал», «Щорс» був людиною,

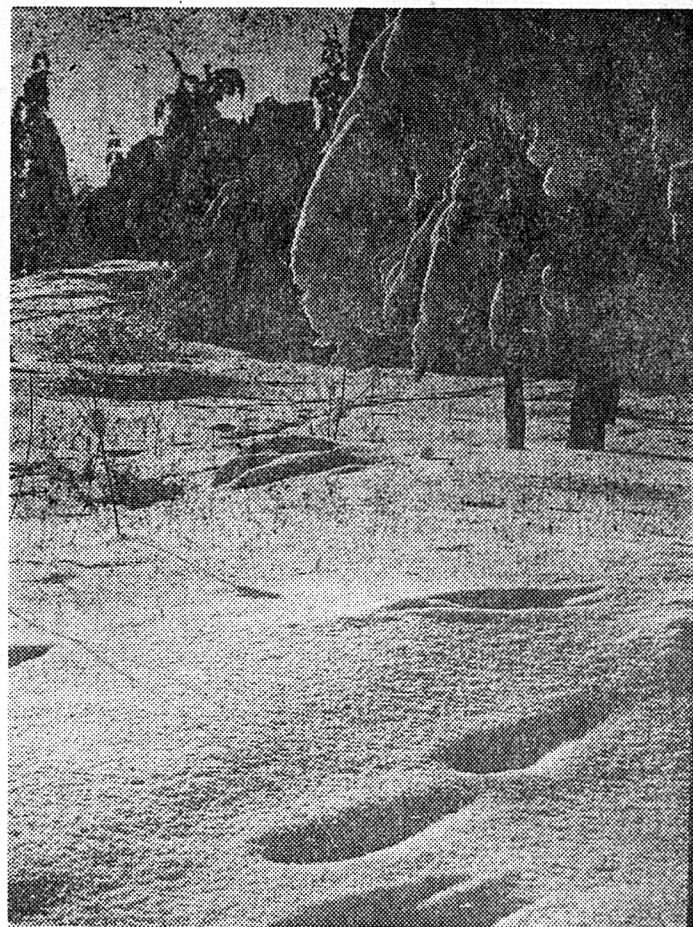
спілкування з якою підносило й надихало кожного, кому з ним довелося зустрічатися. Про це говорять всі, хто особисто знав Олександра Петровича. Так, видатний вірменський радянський живописець, народний художник СРСР і лауреат Ленінської премії Мартірос Сар'ян пише: «Я щасливий, що на своєму життєвому шляху зустрів видатного митця, людину багатогранного таланту, широго друга вірменського народу — Олександра Петровича Довженка».

У книзі «Полум'яне життя» чимало місця займають спогади людей, що тривалий час працювали разом з О. П. Довженком. Серед них кінорежисер Лазар Бодик, актори театру і кіно Семен Свашенко та Петро Масоха, кінооператор і режисер Олексій Мішурін та інші. Вони бачили видатного майстра у робочій напрузі його таланту, думки, його вимогливості і вміння «заражати» колектив своєю творчою пристрасстю і волею.

У післявоєнний час творче життя Олександра Петровича склалося нелегко, але навіть в період найважчих моральних і фізичних труднощів він не втрачав ні мужності, ні віри в справу, якій самовіддано служив. За останні десять—двадцять років життя Довженко створив фільм про Мічуріна, п'єси «Життя в цвіті» і «Потомки запорожців», написав кіноповісті «Повість полум'яних літ» і «Поема про море», завершив роботу над своїм останнім шедевром «Зачарована Десна».

Збірник спогадів ілюстрований знімками з життя О. П. Довженка, кадрами з його кінофільмів. Книга «Полум'яне життя» зацікавить найширше коло читачів.

Ол. ШУМЕНКО.

ЗИМОВИЙ ПЕЙЗАЖ.

Фотоетюд Ол. БОРИМЧУКА.

СПОРТ

ПЕРША РЕСПУБЛІКАНСЬКА

Для багатьох учнів — спортсменів спецшкіл-інтернатів минулі зимові канікули пройшли в гарячій боротьбі на баскетбольних та волейбольних майданчиках. З 4 по 8 січня цього року на Україні відбулася перша республіканська спартакіада організована Міністерством освіти УРСР, Українською спортивною федерацією глухих та ДСТ «Авангард» і «Спартак».

Команди юних баскетболістів хлопців та дівчат зустрілися між собою на зональних змаганнях у таких містах: Ворошиловграді, Миколаєві, Києві та Чернівцях. На спортивних майданчиках київської зони змагалися спортсмени Львова, м. Сміли з Черкаської області,

Харкова та столиці України. У пертій і напруженій спортивній боротьбі серед хлопців перемогу здобули учні Київської спецшколи-інтернату № 9 для слабобачущих. Серед дівчат першість також вибороли кияни — спортсменки спецшколи-інтернату № 6 для глухих.

Зональні зустрічі юних волейболістів відбулися в Запоріжжі, Житомирі, Кам'янці-Подільській, Києві та Одесі. Перше місце серед юнаків Київської зони вибороли волейболісти спецшколи-інтернату № 6 столиці України. Серед дівчат на перше місце вийшла команда Чернівецької спецшколи-інтернату.

П. СЕМЕНЮК.

Він жив, як боєць...

70-річчю з дня народження Аркадія Гайдара, улюбленого письменника нашої дитвори було присвячено літературний вечір «Він, жив, як поет і воєнний боєць», що відбувся в Чернівецькому будинку культури. В його проведенні активну участь взяли члени правління міськвідділу УТОГ Т. Холіна, бібліотекар Л. Болвіна, В. Власова.

Вони розповіли про життєвий шлях письменника, переказали зміст його оповідання «Чук і Гек». Присутні довідалися, що герої цього оповідання живі й сьогодні.

Чук — це інженер Володимир Іванович Серьогін, Гек — Сергій Іванович — геолог. З інтересом згадували вони той вечір, коли разом з матір'ю прикрашали ялинку, а потім слухали новорічні вітання з Москви.

«Що таке щастя? — питає письменник. — Це кожен розуміє по-своєму. Але всі знали і розуміли, що треба жити чесно, багато працювати, міцно любити і берегти цю велику і щасливу землю, яка зветься Радянський Союз».

Р. ЧЕПУРНА,
директор Будинку культури.
м. Чернівці.

Словник українських художників

Під такою назвою вийшло перше довідкове видання про майстрів українського мистецтва.

Книга, що являє собою своєрідне доповнення шеститомної «Історії українського мистецтва», містить короткі відомості про 2500 художників з найдавніших часів до наших днів. Багато місця відведено творчості радянських живописців, скульпторів, графіків та архітекторів. Вміщено також ряд статей про російських, білоруських, польських, чеських, словацьких, угорських та інших митців, діяль-

ність яких тісно пов'язана з Україною.

У словнику надруковано близько 600 ілюстрацій, які відтворюють загальну картину розвитку українського мистецтва.

Нове видання підготовлене Головною редакцією Української Радянської Енциклопедії. Оформив його художник І. Хотінок.

В. о. редактора
П. БУЛАТОВ.

Як уже повідомляло «Наше життя», дев'ятнадцять чоловік з вадами слуху — трудівники Одеського виробничого об'єднання УТОГ та компактних груп державних підприємств протягом двох місяців вивчали автомобільну справу та правила вуличного руху з метою виявлення, чи можна допустити глухих до управління автотранспортними засобами?

Нещодавно учасники експериментальної групи успішно склали екзамени на право водіння автомобілів і мотоциклів. Позаштатний фотокореспондент «Нашого життя» побував в державтоінспекції м. Одеси під час складання екзаменів членами експериментальної групи і зробив кілька знімків. Деякі з них публікуємо нижче.

На фото: (перший знімок зліва) слюсар автобазис № 3 Павло Крамаровський складає екзамени автоінспектору. На другому знімку учасник експериментальної групи токар виробничого об'єднання УТОГ Василь Стельмашук.

Фото В. СКОРОДЕНКА.

З УСІХ ШИРОТ

День народження — вихідний

Дирекція патентного інституту в Мюнхені прийняла рішення: всі без винятку співробітники в день свого народження мають право не вийти на роботу.

Журналісти зацікавилися причиною такого занадто незвичайного піклування про співробітників. Директор інституту заявив: «Не шукайте коріння нашого рішення в філантропії. Просто нам тепер стало вигідніше: в цей день не працює тільки один співробітник відділу, а раніше не працював весь відділ», повідомляє журнал «Доюкола Свята».

Війна проти кенгуру

Австралійські любителі тварин обурені планами властей отруїти... один мільйон кенгуру. Власті вирішили підсипати миш'як у водоймища з яких п'ють ці тварини після скарг фермерів на те, що кенгуру знищують пасовища і «ламають загорожі».

Кенгуру — національний символ Австралії — розмножились після того, як уряд країни заборонив у квітні минулого року експорт їх шкіри і м'яса. Однак намір таким варварським способом скоротити їх поголів'я викликав різкі протести навіть тих, хто вважає, що незлічені стада кенгуру загрожують існуванню інших тварин.

Написи на скелях

Своєрідну картинну галерею виявили археологи в Гегамських горах Вірменії. Тут близько ста груп наскельних зображень, вік яких — від трьох до семи тисяч років.

Пам'ятники древнього мистецтва вражають високою технікою виконання. Вони зображають сцени релігійних обрядів, ритуальних танців, а також тварин і рослин.

На думку доктора історичних наук А. Мартіросяна, в ці гірські святилища люди піднімалися влітку з чередою худоби. Тут вони поклонялися богам і приносили їм жертви. Виявлені малюнки тепер ретельно вивчають археологи і етнографи.

Наша адреса: 252021, м. Київ-21, Кловський спуск, 18—20
телефон 93-39-27.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.